



Natasha könyvespolca: A Labancz Anna gyilkosság

2011 október 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Megölték a világszép miskolci leányt pont akkor, amikor megtalálta a boldogságot. A gyilkos pedig még most is szabadon jár-ke. Hogy is lehet ez?

Spoileres bejegyzés!

A többi dokumentumregényhez képest (ld. <http://bit.ly/kXrv1C>) nem az ügy folyamán helyezi a hangsúlyt, hanem az áldozat életére - akit legszívesebben egyszer megöleltem, másszor pofán csaptam volna. Hiszen egy magát állandóan tükörben bámuló, sekélyes és idegesítő kis kurváról van szó, még ha önmagát nem is tekinti annak - konkrétan nem értette, miért csak a szexre kell a férfiaknak, miközben tudatosan villogtatta a mellbimbóját a mélyen vágott felsőruházatban. Már csak a dörgölés hiányzott és helyben is vagyunk.

De pofán csaptam volna az orvosokat, amiért nem rögtön, hanem hosszú idő elteltével kezdtek neki az életmentésnek; a rendőroket és a barátait is, amekkora bakikat csináltak a helyszínen és a holttesten található nyomok "feltárásakor" - magyarul eltüntetések. No meg azt is, hogy pont emiatt a könyv 2008-ban miatt képesek voltak 5,5 millió forint (!) kártérítést fizettetni a gyilkosnak (<http://bit.ly/mPhqAF>), mert az író megnevezte a személyét, miközben nincs tökéletes bizonyítéka erre tekintve.

A másik érzés akkor tört rám, amikor Anna azt mesélte, hogy -önhibáján kívül- az apja csak vele törtött a három gyerek közül és megpróbált rámaszni, no akkor megöleltem volna. Mert ez életre szóló és a családjától elválasztó trauma lett számára.

Ez a kettősség a kötet megítélésénél is bennem maradt: hiába volt a regényben sok helyesírási- és stilisztikai hiba (néhol még a kulcsszereplők nevei is el voltak tévesztve), imádtam az író állásfoglalását és szenvedélyes kirohanását, mely csak a regény végén található. Szerencsés a kihangsúlyozás, hogy ez egy regény, nem dokumentumregény (ld. a fenti linken levő könyveket), mert -valószínűleg- fiktív elemek beleszövésével nemcsak életszerűvé és megfoghatóvá, hanem érzelem-dússá is vált a történet. Mellesleg most már morbid szál is köt a történethez, ugyanis nap mint nap a tett helyszíne elött megyek el. Ollé!

A többi, [korábban taglalt](#) dokumentumregényhez képest *A Labancz Anna gyilkosság* nem az ügy folyamán helyezi a hangsúlyt, hanem az áldozat életére - akit legszívesebben egyszer megöleltem, másszor pofán csaptam volna. Hiszen egy magát állandóan tükörben bámuló, sekélyes és idegesítő kis kurváról van szó, még ha önmagát nem is tekinti annak - konkrétan nem értette, miért csak a szexre kell a férfiaknak, miközben tudatosan villogtatta a mellbimbóját a mélyen vágott felsőruházatban. Már csak a dörgölés hiányzott és helyben is vagyunk.



De pofán csaptam volna az orvosokat, amiért nem rögtön, hanem hosszú idő elteltével kezdtek neki az életmentésnek; a rendőroket és a barátait is, amekkora bakikat csináltak a helyszínen és a holttesten található nyomok "feltárásakor" - magyarul eltüntetések. No meg azt is, hogy pont emiatt a könyv miatt 2008-ban képesek voltak [5,5 millió forint \(!\) kártérítést itélni](#) a gyilkosnak, mert az író megnevezte a személyét, miközben nincs tökéletes bizonyítéka erre nézve (naná, mert eloszták a rendőroket is).

A másik érzés akkor tört rám, amikor Anna azt mesélte, hogy -önhibáján kívül- az apja csak vele törtött a három gyerek közül és megpróbált rámaszni - no akkor legszívesebben megöleltem volna. Mert ez életre szóló és a családjától elválasztó trauma lett számára.

Ez a kettősség a kötet megítélésénél is bennem maradt: hiába volt a regényben sok helyesírási és stilisztikai hiba (néhol még a kulcsszereplők nevei is el voltak tévesztve), imádtam az író állásfoglalását és szenvedélyes kirohanását, mely szerencsére csak a regény végén található, ugyanis így tűnik hitelesebbnek a "felvezető rész".

Szerencsés a kihangsúlyozás, hogy ez egy regény, nem dokumentumregény, mert a -valószínűleg- fiktív elemek beleszövésével nemcsak életszerűvé és megfoghatóvá, hanem érzelem-dússá is vált a történet.

Mellesleg most már morbid szál is köt a történethez, ugyanis nap mint nap a tett helyszíne el?tt megyek el. Ollé!

Natasha

2007. július 10. 10:10:10
<http://biblioteka.freeblog.hu>



Ajánló